

[Finansministeren.]

eller hvortil Forslaget henvises, give visse Oplysninger i saa Henseende.

Det ærede Medlem Hr. Hartel spurgte, om disse Papirer blev afsat til Kurs, og dertil vil jeg sige: den sædvanlige Fremgangsmaade med Hensyn til disse Papirer har været den, at man regulerer Renten paa Rentesatsen, ellers fik man heller ikke de Midler ind, som der nominelt er Tale om; man afpasser Renten efter Markedsforholdene til enhver given Tid. Indtil — saa meget kan jeg sige — de ekstraordinære Forhold indtraadte, var det en meget favorabel Rente, hvortil man kunde skaffe disse Midler, men den Pengeknaphed, der i Øjeblikket gør sig gældende af forskellige Grunde, har naturligvis ført til, at man ogsaa her er kommet højere op med Renten.

Hvad Løbetiden angaar, ja, da afpasses den ogsaa efter Forholdene. For Tiden er det saadan, at de allerfleste, om ikke alle Skattekammerbeviser løber paa en Maaned. Det er altsaa ganske korte Penge; det er den Maade, man faar Laanene billigst paa, og det er den Maade, der i denne Tid passer Markedet bedst. Men disse Ting afpasses til enhver Tid efter Forholdene; det er jo netop det, der er Fordelen ved disse Skattekammerbeviser fremfor al anden Laantagning, at man kan udnytte alle tilstedeværende Muligheder bedst muligt og ogsaa imødekomme eventuelle Behov i Markedet, som jo ofte vil være ængsteligt for i en Situation, hvor der er Pengeknaphed, at gaa til længere Placering.

Med Hensyn til Diskontoen, som det ærede Medlem Hr. Jensen-Broby nævnte, skal jeg sige, at lige saa lidt som jeg ønsker at diskutere Renten af Statsgældsbeviser her, ønsker jeg at diskutere Diskontoen paa den Maade, at man rejser Spørgsmaal om, hvorvidt man fra Regeringens Side skal rette Henstilling eller ikke rette Henstilling til Nationalbanken vedrørende dette Spørgsmaal. Det er jo en Ting, der bestemmes af Banken, og sker der noget paa det Omraade, sker det altid som en Nysen, om jeg saa maa sige; det kommer, naar det kommer, og naar det skal komme, men det er ikke noget, man taler om i Forvejen. Diskontoen blev jo forhøjet under Hensyn til de Vanskeligheder, der var med Hensyn til vore Valutaforhold; det er i sig selv, synes jeg, en tilstrækkelig Forklaring, man har i den Tilstand, vi i de sidste Tider har levet under paa dette Omraade.

Ja, saa har jeg endelig at sige til det ærede Medlem Hr. Jensen-Broby, at jeg

beklager — jeg ser det her —, at der i Forslaget er kommet en Trykfejl, idet der staaar „3. Januar“ i Stedet for „13. Januar“; den rigtige Dato staaar dog i Bemærkningerne. Jeg gaar imidlertid ud fra, at den Trykfejl kan rettes ved Bureauets Bistand.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Aksel Larsen: Hvad der kalder mig frem, er Udtalelsen af det ærede Medlem Hr. Frits Clausen. Han forklarede, at han havde trukket det af ham stillede og saa varmt forfægtede Forslag om Optagelse af et Statslaan i Stedet for Udskrivelse af en ekstraordinær Indtægts- og Formueskat til Staten tilbage af tekniske Grunde og af Hensyn til Forretningsgangen her i Tinget. Nu hører jeg til dem, der regner med at kende Forretningsgangen i Tinget ganske godt, men jeg beklager altsaa, at jeg ikke er i Stand til at forstaa det ærede Medlems Forklaring heroppe. Jeg beder det ærede Medlem være flink og fortælle os, hvorledes Forretningsgangen her i Tinget kan tvinge ham til at trække et Ændringsforslag tilbage tre Dage efter, at han har stillet det, og inden det er kommet til Behandling.

Formanden: Jeg tager Anledning til at gøre opmærksom paa, at naar det nu omtalte Ændringsforslag ikke kom til Behandling, ligger det i, at jeg underhaanden har tilkendegivet over for Forslagsstilleren, at Forslaget laa saa langt borte fra det Forslag, hvortil det var koblet som Ændringsforslag, at det ikke vilde kunne ventes sat til Behandling, men at det maatte fremkomme som et særligt Forslag. Under Hensyn hertil er der ved Underhaandsforhandlingerne truffet den Ordning, som nu blev den gældende.

Hartel: Jeg er ikke enig med den højtærede Finansminister i, at det vilde gøre meget hverken fra eller til, om det blev oplyst, hvilken Rentefod og hvilken Kurs disse Skattekammerveksler blev omsat til, saaledes som Pengeforholdene ligger i Dag. Men det var maaske ikke saa afgørende for mig som at faa Klarhed paa, om de tænkes diskonteret til en Rentesats, der ligger lavere, end om Staten fortsat havde benyttet sin Adgang til Overtræk i Nationalbanken og laant Pengene dèr. Det vil med andre Ord sige, om der for Statskassen fremkommer en Besparelse ved at gaa denne Vej gennem Skattekammervekslerne.